

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoE/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415202773
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5415202773.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v exekučnej veci oprávneného - TRENFIN, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava - Staré mesto, IČO: 47 790 865 proti povinným: 1/ R. F., nar. XX.X.XXXX, 2/ R. F., nar. XX.X.XXXX, obaja s trvalým pobytom K. X, v zastúpení právne - JUDr. Roman Jurík, PhD., advokát so sídlom W. A., M. S. X, o vymoženie 19.916,35 eur s príslušenstvom, exekúcia vedená u súdneho exekútora JUDr. Stacho Chladný, nástupca Mgr. Júliusa Konečného, Exekútorový úrad so sídlom Stráž 223, Zvolen, aktuálne evidovaná pod sp. zn. Ex 10081/15 (pôvodné číslo Ex 81/2015), na základe odvolania povinných 1/, 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín, č. k. 5Er/228/2015-249 zo dňa 18.12.2019 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku I. o zamietnutí návrhu povinných 1/, 2/ na zastavenie exekúcie zo dňa 6.5.2019 doručený Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 6.5.2019 .

N e d o t k n u t ý m ostáva uznesenie vo výroku II. o zamietnutí návrhu povinných 1/, 2/ na odklad exekúcie zo dňa 6.5.2019 doručený Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 6.5.2019 .

Žiadnemu z účastníkov n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej iba „okresný súd“) zamietol vo výroku I. návrh povinných 1/, 2/ zo dňa 6.5.2019 na zastavenie exekúcie a vo výroku II. zamietol aj ich návrh zo dňa 6.5.2019 na odklad exekúcie. Po konštatácii, že exekúcia sa začala v období pred 1.4.2017 oba návrhy povinných posúdil podľa právnej úpravy Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017.

2. V rámci rozhodovania o návrhu povinných 1 / 2/ mal preukázané, že exekútor od nich vymáha pohľadávku pôvodného oprávneného TRENFIN, s.r.o., naposledy so sídlom Okružná 3239/36, 363 110 Modra, priznanú rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 8C/19/2013 zo dňa 23.9.2014, ktorý v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/1089/2014 zo dňa 16.4.2015 nadobudol právoplatnosť vo výroku I. a III. dňa 4.6.2015 a vo výroku II. dňa 13.11.2014. Označené rozhodnutia uložili povinným povinnosť zaplatiť pôvodnému oprávnenému sumu 19.916,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 19.916,35 eur za obdobie od 24.5.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Podľa uvádzaného rozhodnutia Krajského súdu v Žiline bola povinným 1/ a 2/ uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť právnenému zástupcovi pôvodného oprávneného trovy odvolacieho konania vo výške 433,90 eur.

3. Pôvodný oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora dňa 7.7.2015 a okresný súd na žiadosť poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vydaním poverenia pod č. 5503 045 477 zo dňa 14.7.2015.

3. Okresný súd z návrhu povinných nemal preukázané podmienky pre zastavenie exekúcie. Za neakceptovateľnú vyhodnotil povinnými uvádzanú skutočnosť o ktorú opreli návrh, že súdny exekútor začal výkon exekúcie predajom nehnuteľností, pretože tento zvolený spôsob vykonania exekúcie okresný súd považoval za súladný s ust. 65 Exekučného poriadku (ďalej iba „EP“). V tejto súvislosti poznamenal, že v prípade zjavného nepomeru vymáhanej povinnosti a hodnoty zabezpečeného majetku, po preukázaní dostatočného zabezpečenia vymáhanej povinnosti majetkom zo strany povinných je exekútor povinný na ich žiadosť odblokovať zabezpečený majetok v prevyšujúcej časti. Z lustrácie v registri tamojšieho súdu mal ďalej okresný súd preukázané, že voči povinným 1/ a 2/ sa vedie množstvo exekučných konaní, aj výpis z katastra nehnuteľností preukazuje, že na nehnuteľnosť v spoluvlastníctve povinných 1/ a 2/ evidovanej na LV č. XXX, v k. ú. K., - bytu č. X, vchod X, X. poschodie v bytovom dome so súpisným číslom X, umiestneným na parc. č. 599 okrem zriadeného exekučného záložného práva v predmetnej exekúcii, sú zriadené ďalšie štyri záložné práva od iných exekútorov. Vzhľadom na tieto skutočnosti konštatoval, že súdny exekútor nemá preukázané dostatočné zabezpečenie vymáhanej pohľadávky, navyše, s prihladeným na výšku pohľadávky je rozsah zabezpečovaného majetku primeraný.

4. V súvislosti s riešením tvrdenia povinných, že dôvodom takéhoto postupu súdneho exekútora je prijatý zákon č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní, ktorý nadobudne účinnosť dňa 1.1.2020 okresný súd upriamil pozornosť na to, že uvedený právny predpis sa nebude týkať predmetnej exekúcie, nakoľko neuplynula rozhodná doba (5 rokov) od doručenia poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (dňa 27.7.2015), táto uplynie až 27.7.2020, navyše zdôraznil, že v obsahovom znení ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z.z., je výslovne uvedené, že „stará exekúcia sa nezastavuje, ak ide o starú exekúciu v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch pred dňom, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15 eur“. Podanie súdneho exekútora zo dňa 15.5.2019 preukazuje, že v posudzovanej exekúcii sú za posledné obdobie vykonávané zrážky zo mzdy povinného 1/, čo napokon potvrdili aj povinní 1/ a 2/, keď uviedli, že exekúciu naďalej splácajú, majú stály príjem a teda, možno konštatovať, že predmetné exekučné konanie sa podľa citovaného zákona nezastaví. Okresný súd v súhrne všetkých súvislostí uzavrel, že v súdnej veci sa exekúcia vedie na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, prebieha v súlade so zákonom a dôvody na jej zastavenie zistené neboli.

5. Okresný súd zamietol aj návrh povinných 1/, 2/ na odklad exekúcie pre nespĺnenie podmienok stanovených v § 56 ods. 2 EP. Odklad exekúcie opreli povinní 1/ a 2/ v súdnej veci o ust. § 56 ods. 2 EP, že sa dá očakávať jej zastavenie na základe nimi podaného návrhu a jednak odkázali aj na zákonnú úpravu o zastavení exekúcií starších ako 5 rokov. Okresný súd zdôraznil, že návrh povinných na zastavenie exekúcie posúdil ako nedôvodný a zamietol pretože exekučné konanie prebieha v súlade so zákonom, na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Opakovane zdôraznil, že zastavenie exekúcie nie je možné očakávať v zmysle prijatého a ešte (v dobe vydania/rozhodovania okresného súdu) neúčinného zák. č. 233/2019 Z.z., navyše, zastavenie exekúcie v konkrétnej súdnej veci je vylúčené priamo ust. § 2 ods. 2 zák. č. 233/2019 Z.z.

6. Proti uzneseniu sa odvolali povinní. V úvode odvolania nesúhlasili s postupom okresného súdu, keď doručoval návrh na zastavenie exekúcie aj súdnemu exekútorovi s výzvou, aby sa k návrhu vyjadroval. Podľa ich názoru exekútor je účastníkom konania podľa § 37 ods. 1/ EP v znení účinnom do 30.3.2017 iba v časti rozhodovania o trovách exekúcie. Za nesprávne označujú aj postup okresného súdu, keď nedoručil ich právnenému zástupcovi vyjadrenie súdneho exekútora a oprávneného k ich návrhu, tvrdili, že týmto nesprávnym procesným postupom súd porušil nielen princíp rovnosti zbraní a právo na spravodlivý proces ale im znemožnil realizovať aj ich procesné práva v ústavnoprávnej intenzite.

7. Už v návrhu na zastavenie exekúcie uviedli, že ku dňu podania návrhu zaplatili (súdny exekútor zinkasoval) sumu 10.237,70 eur, z čoho oprávnenému odišla suma 8.029,95 eur, teda z celej vymáhanej sumy, vrátane trov exekúcie vo výške 34.979,52 eur sa ku dňu podania ich návrhu na zastavenie exekúcie zexekvovala približne 1/3 (ide o stav k máju 2019). Exekútor nemá neobmedzenú právomoc pri vykonávaní exekúcie, princíp proporcionality musí byť prítomný aj v exekučnom konaní. Súdny exekútor vykonáva exekúciu úspešne, neexistuje dôvod kompatibilný s princípom proporcionality pre ktorý by súdny exekútor musel siahnuť po krajnom prostriedku, exekučnom predaji ich obydlia. Súdnym nezohľadnil a nevenoval žiadnu pozornosť skutočnosti, že aktuálny oprávnený je už v poradí štvrtým oprávneným,

ktorý má aktívny záujem na predaji ich obydlia, usiluje sa, aby ich zbavil všetkého majetku vo svoj prospech, hoc každý mesiac dostáva výťažky z exekúcie.

8. Súd v rámci právneho posúdenia nevenoval podľa názoru povinných dostatočnú pozornosť aplikácii ustanovenia § 57 ods. 1 písm. l/ Exekučného poriadku.

9. Oprávnený - LARGO, s.r.o. Grösslingova 4, IČO: 507 507 98 (právny predchodca aktuálneho oprávneného) v písomnom vyjadrení k odvolaniu povinných žiada uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku potvrdiť ako vecne správne. Argumentáciou obsahového znenia § 61 k/ ods. 5, prvej a druhej vety EP je názoru, že doručovanie návrhu povinných na zastavenie exekúcie súdnemu exekútorovi nemohlo v žiadnom prípade spôsobiť tzv. iný nedostatok konania tak ako to povinní zjavne účelovo až nelogicky tvrdia v podanom odvolaní. Postup okresného súdu bol zákonom priamo predpokladaný.

10. Ani on/oprávnený, ani súdny exekútor dokonca ani obsah napadnutého uznesenia súdu nespochybňuje, že časť dlhu vymáhaného voči povinným už bola uspokojená. Predmetná skutočnosť však nie je pre ďalšie vedenie príslušného exekučného konania vôbec podstatná, dôležitá. Okresný súd tiež správne poukazuje v dôvodoch rozhodnutia, že konanie súdneho exekútora smerujúce k výkonu exekúcie predajom nehnuteľnosti vo vlastníctve povinných je plne v súlade s § 65 EP, predmetné zákonné ustanovenie „ex lege“ umožňuje súdnemu exekútorovi vykonať exekučné konanie aj niekoľkými spôsobmi. Len za situácie, ak by nastal zjavný nepomer vymáhanej povinnosti voči hodnote zabezpečeného majetku povinného, je exekútor po preukázaní dostatočného zabezpečenia vymáhanej povinnosti majetkom zo strany povinného a na jeho žiadosť, povinný odblokovať zabezpečený majetok v prevyšujúcej časti. Polemika povinných o tom, že dotknutý byt predstavuje ich obydlie rovnako neobstojí. Sú to jedine a stále povinní, ktorí si dobrovoľne nesplnili svoju povinnosť vyplývajúcu pre nich z právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Práve ich konanie podľa názoru oprávneného napĺňa atribúty konania rozporného s verejným poriadkom. Voči nim napokon sú vedené aj ďalšie exekučné konania ako to preukazuje aj informatívny výpis z listu vlastníctva č. XXX pre kat. územie K.. Snaha povinných o navodenie stavu, že jedine exekučné konanie vedené voči ich osobám zo strany oprávneného ich má ohrozovať čo do vlastníctva dotknutej nehnuteľnosti je preto nanajvyšš zavádzajúca, klamlivá a rozporná so skutočným stavom. Ustanovenie § 57 ods. 1 písm. l/ EP nemôže byť aplikovateľné na exekučné konanie vedené na podklade právoplatného a vykonateľného tuzemského súdneho rozhodnutia. Napokon poradie počtu oprávnených v akejkoľvek exekučnej veci nie je podstatný a už vôbec nehrá úlohu z hľadiska posudzovania návrhu povinného/povinných na zastavenie alebo odklad exekúcie.

11. Súdny exekútor v písomnom vyjadrení k odvolaniu povinných 1/, 2/ tvrdil, že nie je naplnený žiadny zo zákonných dôvodov prezumovaných ustanovením § 57 ods. 1 EP pre zastavenie exekúcie. Potvrdzuje, že súdny exekútor nevystupuje ako účastník konania (okrem prípadu rozhodovania o jeho trovách), ale je štátom určenou splnomocnenou osobou na základe poverenia na vykonávanie núteného výkonu exekučného titulu, na podklade ktorého je exekúcia vedená. V súdnom prípade povinní navrhovali exekúciu zastaviť, resp. povoliť jej odklad, pričom práve súdny exekútor je osobou, ktorá v danej veci dokáže poskytnúť relevantné stanovisko súdu, keďže dokáže uviesť platobnú disciplínu povinných, poukázať na zistený majetok, z ktorých je možné uspokojiť prípadne čiastočne uspokojiť vymáhaný nárok v konaní a podobne. Opakovane apeluje na fakt, že výška vymáhaného nároku v predmetnom konaní je relatívne vysoká, povinní disponujú exekvovateľným majetkom, z ktorého by mohlo dôjsť k uspokojeniu vymáhaného nároku, ktorý predstavuje predmet exekučného konania.

12. Ako ďalší spôsob vedenia exekúcie si zvolil predaj nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. V tejto súvislosti nad rámec zákonných povinností pri výkone exekúcie predajom nehnuteľnosti, postupoval odbornou starostlivosťou a vyzval v súlade s ustanovením § 61b ods. 1 EP povinných, aby v lehote 5 dní odo dňa doručenia tohto úkonu súdneho exekútora označili do konania iný likvidný majetok, z ktorých by bolo možné uspokojiť vymáhaný nárok. Na jeho výzvu povinní 1/, 2/ žiadne oznámenie nedoručili. Poukazuje na účel exekučného konania, ktorým je vymoženie finančných prostriedkov predstavujúcich vymáhaný nárok oprávneného a trov súdneho exekútora čo najefektívnejším a najrýchlejším spôsobom. Vymáhaná pohľadávka oprávneného je splatná v celkovej výške sumy počnúc vykonateľnosťou exekučného titulu a povinným v rámci výkonu exekúcie nebolo povolené splácať postupne v určitej výške sumy, nakoľko nedošlo k uzatvoreniu dohody o postupnom

splatení vymáhanej pohľadávky podľa § 56 ods. 10 EP. Povinní majú faktickú vedomosť o vykonateľnosti ich záväzku voči oprávnenému za obdobie takmer 5 kalendárnych rokov, pritom mali povinnosť splatiť nárok oprávneného v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku okresného súdu, to sa nestalo a práve z tohto dôvodu je toho času vedená exekúcia na ich majetok a musia strieť takýto zásah do ich majetkových práv.

13. Povinní 1/, 2/ oznámili v štádiu po podaní odvolania tzv. novoty v odvolacom konaní t.j., že počas odvolacieho konania oprávnený účastník LARGO, s.r.o. postúpil exekvovanú pohľadávku na spoločnosť TRENFIN, s.r.o., už ide o piatu zmenu veriteľa. Argumentovali obsahovým znením ustanovenia § 37 ods. 3 EP a uviedli, že ak do rozhodnutia odvolacieho súdu súdny exekútor nepredloží súdu návrh na pripustenie zmeny účastníka na strane oprávneného, je to dôvod na zastavenie exekúcie z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie.

14. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“), po zistení že odvolanie v zákonom stanovenej lehote podali na to oprávnení účastníci, proti rozhodnutiu (jeho výroku), proti ktorému procesnoprávna úprava odvolanie pripúšťa, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, uznesenie okresného súdu v odvolaní dotknutom výroku (I.) - o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie - potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP pre vecnú správnosť. Odvolaním nenapadnutého výroku (II.), ktorým návrh povinných 1/, 2/ na odklad exekúcie okresný súd zamietol sa odvolací súd nedotýkal.

15. Ako vyplýva z obsahu spisu, okresný súd odvolaním napadnuté uznesenie vydal ešte v čase za účasti oprávneného - LARGO, s.r.o. so sídlom Bratislava, mestská časť Staré mesto, Grösslingova 4, IČO: 50 750 798.

16. V štádiu odvolacieho konania Krajský súd v Žiline uznesením 10CoE/17/2020-317 zo dňa 13.8.2020 pripustil zmenu účastníkov exekučného konania na strane oprávneného vstupom spoločnosti TRENFIN, s.r.o. Grösslingova 4, 811 09 Bratislava - Staré mesto, IČO: 47790865 do konania na miesto oprávneného LARGO, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 50 750 798. Po konštatovanom splnení zákonných podmienok ustanovenia § 37 ods. 3 EP v znení účinnom do 31.3.2017 totiž mal preukázané z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 25.5.2020, že pohľadávka vymáhaná voči povinným 1/, 2/ bola doterajším oprávneným LARGO, s.r.o. so sídlom Bratislava postúpená na nového oprávneného TRENFIN, s.r.o. Bratislava, teda došlo k prechodu práv z exekučného titulu na nového oprávneného, ktorý so vstupom do exekučného konania vyjadril aj svoj súhlas.

17. V súdnej veci je exekúcia vedená na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 8C/19/2013-134 zo dňa 23.9.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 9Co/1089/2014 zo dňa 16.4.2015. Preukázateľne povinní 1/, 2/ svoju peňažnú povinnosť uloženú im právoplatným a vykonateľným rozsudkom dobrovoľne nesplnili.

18. Je bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že v súdnej veci je exekúcia vedená formou zrážok zo mzdy povinných 1/, 2/ a exekútor si zvolil ako ďalší spôsob vedenia exekúcie predaj nehnuteľnosti vo vlastníctve povinných 1/, 2/. Okresný súd v rovine vecnej správne a vyčerpávajúco vyargumentoval oprávnenie súdneho exekútora zvoliť si v exekúcii aj viaceré spôsoby výkonu exekúcie, medzi nimi aj spôsob predajom nehnuteľnosti, a odvolací súd totožne s názorom okresného súdu spôsob vedenia exekúcie súdnym exekútorom vyhodnotil za relevantný a súladný s právom.

19. Jednotlivé zákonné dôvody zastavenia exekúcie Exekučný poriadok taxatívne vymedzuje v ust. § 57 ods. 1. Povinnými navrhovaný dôvod zastavenia exekúcie nepatrí medzi taxatívne vymedzené dôvody zastavenia exekúcie. Správne uvádza okresný súd, že iba určitý spôsob vedenia exekúcie, v súdenom prípade povinní namietajú vedenie exekúcie spôsobom predaja nehnuteľnosti - nezakladá zákonný dôvod pre zastavenie exekúcie ako celku.

20. Napokon v súdnej veci sa nejedná ani o tzv. „starú exekúciu“, pretože v období posledných 18 mesiacov na pohľadávku vymáhanú v exekučnom konaní povinní 1/, 2/ plnili, sami uviedli, že 1/3 pohľadávky ku máju 2019 uspokojujú, teda zastavenie exekúcie je v posudzovanej veci ako to konšatoval

správne okresný súd je vylúčené priamo ust. § 2 ods.2 zák. č. 233/2019 Z.z. Odvolací súd považuje za nutné dodať, že hoc odvolanie je prípustný procesný prostriedok nápravy a tento povinní aj využili, avšak sami si nepripúšťajú, že hoc sa dovolávajú ochrany práva, ale práve oni sú tými, ktorí doposiaľ súdom uloženú povinnosť nesplnili a to dlhú dobu.

21. Odvolací súd hodnotí procesný postup okresného súdu - ako exekučného súdu za plne súladný s Exekučným poriadkom pri vedení exekúcie a po vyhodnotení neopodstatnenosti odvolania uznesenie okresného súdu z dôvodu vecnej správnosti v odvolaní napadnutom výroku podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. V odvolacom konaní povinní úspešní neboli, bolo ich povinnosťou nahradiť trovy oprávnenému, oprávnený si ale trovy odvolacieho konania neuplatnil, napokon ani z obsahu spisu nevyplývalo, že by oprávnenému mali vzniknúť v súvislosti s podaným odvolaním povinných 1/, 2/ nejaké trovy. Vzhľadom na uvedené krajský súd súhrnným výrokom postupujúc podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP žiadnemu z účastníkov konania nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznal.

23. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie prípustné n i e j e .